

תת"ע 1555/09/14 - מדינת ישראל נגד עבד אלצמד עאדל

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 1555-09-14 מדינת ישראל נ' עבד אלצמד עאדל
תיק חיצוני: 52200772508

בפני	כבוד השופט - ס. נשיאה יהושע צימרמן
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	עבד אלצמד עאדל

הכרעת דין

כתב האישום ומהלך הדיון

בהתאם לכתב האישום, הנאשם הואשם בכך שנהג ללא רישיון נהיגה תקף.

הנאשם כפר באישום ובתיק התנהלו הוכחות. במסגרת פרשת התביעה העיד רפ"ק כהן אליהו והוגשה תרשומתו ותרשומת יתר עדי התביעה. הסניגור הסכים להגשת כל התרשומות, לא חקר בחקירה נגדית את העד כהן, וויתר על חקירת יתרת העדים.

לאחר תום פרשת התביעה ביקש התובע לתקן את כתב האישום ולהוסיף תע"צ, הסניגור התנגד ובית המשפט דחה הבקשה בקבעו "בכתב הטענות אשר בתיק בית המשפט לא מצוין תע"צ משרד הרישוי כחלק מכתב האישום וכחלק מראיות התביעה, לפיכך, ובשים לב לשלב בו אנו מצויים בהליך, ובשים לב להסכמת הסניגור להגשת כל חומר הראיות, אין מקום בשלב זה ל"מקצה שיפורים".

בהמשך, הודיע הסניגור כי הנאשם לא יעיד וכי ההגנה תסתפק בדברי הנהג כפי שנרשמו בדברי הנהג בנסיבות.

טענות הצדדים

המאשימה ביקשה להרשיע את הנאשם בעבירה המיוחסת לו על בסיס עדויות עדי התביעה. התביעה הפנתה לעדותו של העד כהן ותרשומתו וכן הפנתה לאמירת הנאשם לשוטרת צרויה כי הוא נהג מהמוסך כמה מטרים והשיב, לעניין רישיון הנהיגה, כי יש לו רישיון אמריקאי בבית ולאחר מכן, מסר בתחנה, כי אין לו רישיון נהיגה כלל. המאשימה טענה כי אם אכן, לגרסת הנאשם, יש לו רישיון נהיגה אמריקאי, הרי שהיה עליו להציגו ובנוסף, טענה המאשימה, כי בשתיקת הנאשם יש חיזוק לראיות התביעה.

ההגנה טענה כי יש לזכות את הנאשם מעבירה זו ולו מחמת הספק שכן אין בראיות התביעה כדי להוכיח את אשמתו. לטענת ההגנה, הנאשם טען מהרגע הראשון כי יש ברשותו רישיון נהיגה אמריקאי, כעולה מדברי הנהג, והמאשימה מעולם לא בדקה או ניסתה לבדוק האם אלו פני הדברים ואף לא צירפה תע"צ משרד הרישוי כתמיכה לאימות עובדות האישום. ההגנה ציינה כי אין להסתמך על הודיית הנאשם בחקירתו כי אין ברשותו רישיון נהיגה. על מנת להרשיעו על סמך הודאה יחידה דרוש "דבר מה נוסף" ואולם הימנעותו של הנאשם מלהעיד, אינה יכולה להוות "דבר מה נוסף", בהתאם להוראות סעיף 162 לחוק סדר הדין הפלילי. בנוסף לאמור מפנה ההגנה את בית המשפט לאי דיוקים ולטעויות בתרשומות השוטרים והתנהלותם.

דין והכרעה

על אף טענת ההגנה במועד הכפירה לא היתה מחלוקת במהלך ניהול המשפט ובסיכומי ההגנה כי הנאשם נהג ברכב, ועל כן נותר להכריע האם הוכח כי הנאשם נהג ללא רישיון ישראלי בר תוקף. בחינת חומר הראיות, אשר הוגש לבית המשפט, מעלה כי אכן כך ארע.

בפני בית המשפט מונח ת/1 (דו"ח פעולה), אשר נערך על ידי הקצין כהן בו ציין העד כי הנאשם מסר כי אין לו רישיון נהיגה. ת/1 הוגש על ידי עורכו, וכאמור, לא נערכה לו חקירה נגדית על ידי ההגנה. בשל כך, אני מקבל את הדברים המצוינים בו כלשונם.

בפני בית המשפט מונח ת/2 (מזכר), אשר נערך על ידי השוטר אשכנזי בו ציין העד "**בבדיקה התברר כי לנהג יש תעודת זהות כחולה אך אין לו רישיון**". ת/2 הוגש על ידי התובע, בלא התנגדות ההגנה, ורושם המזכר לא נחקר בחקירה נגדית. בשל כך, אני מקבל את הדברים המצוינים בו כלשונם.

בפני בית המשפט מונח ת/3 (הזמנה לדין וכתב אישום), אשר נערך על ידי השוטרת צרויה בו נכתב בדברי הנהג ונחתם על ידי הנאשם: "**יש לי רישיון נהיגה אמריקאי בבית... ..**". ת/3 הוגש על ידי התובע, בלא התנגדות ההגנה, ורושמת ההזמנה לא נחקרה בחקירה נגדית. בנוסף, ציין הסניגור: "**..נסתפק בדברי הנהג בתגובתו כמו שנרשמה בדברי הנהג בנסיבות...**" בשל כך, אני מקבל את הדברים המצוינים בו כלשונם. כעולה מ-ת/3, הנאשם, בתגובתו הספונטנית, לא מסר לשוטרת כי ברשותו רישיון נהיגה ישראלי בר תוקף.

בפני בית המשפט מונח ת/5 (דו"ח פעולה), אשר נערך על ידי השוטרת צרויה, בו ציינה העדה "**ברכב היו הנהג ונוסע שליידו נבדקו במסוף הבחנתי כי לנהג אין רישיון נהיגה... מסר כי יש לו רשיון נהיגה אמריקאי בבית... בתחנה הנהג מסר כי אין לו רישיון נהיגה כלל**". ת/5 הוגש על ידי התובע, בלא התנגדות ההגנה, ורושמת ההזמנה לא נחקרה בחקירה נגדית. בשל כך, אני מקבל את הדברים המצוינים בו כלשונם.

מונחות, אם כן, בפני בית המשפט שתי אמירות שונות של הנאשם (ת/1 ו- ת/5) בפני שני שוטרים שונים כי אין לו רישיון נהיגה, אמרות שהוכחו בפניי ויש לראות בהן הודיות חוץ של נאשם.

דבר מה נוסף

כידוע, ניתן להרשיע נאשם על פי הודית חוץ, רק בהתקיים "דבר מה נוסף" והשאלה הנשאלת הינה האם ישנו בתיק "דבר מה נוסף". בפני מונחות 2 הודיות חוץ של הנאשם ואולם הודיה אחת אינה יכולה לשמש "דבר מה נוסף" לרעותה

בהתאם לפסיקה רבה של בית המשפט העליון. להבדיל מזאת מטרשומות הקצין והשוטרת עולה קיומו של "דבר מה נוסף". בתרשומות אלו מצוין כי בדקו האם יש לנאשם רשיון נהיגה והבדיקה העלתה כי אין לנאשם רשיון נהיגה. אם בדיקות אלו אינן עולות כדי ראייה עצמאית הרי לכל הפחות יש בהן כדי "דבר מה נוסף". יתרה מזאת אף שתיקת הנאשם בבית המשפט יכולה לשמש כ"דבר מה נוסף". בנקודה זו, טען הסניגור כי שתיקת הנאשם לא יכולה לשמש "דבר מה נוסף" וזאת בהסתמך על פסק דינו של בית המשפט העליון ברע"פ 4142/04, מילשטיין נ' התובע הצבאי הראשי. אינני מקבל טענה זו. עיון בפסק הדין מעלה כי בדעת הרוב, קבעה כב' השופטת ארבל, כי ניתן לעשות כן, אולם במשורה ובהתקיים התנאים המפורטים שם, תנאים אשר מתקיימים במקרה זה. עיון בראיות שבפניי מעלה כי הודאותיו בפני השוטרים, למרות מילותיהן המועטות, ברורות, חד משמעיות, ואינן מותרות מקום לספק. כמו כן, עיון בראיות אינו מעלה אינדיקציה ללחצים פנימיים או חיצוניים אשר הובילו למסירת ההודיות, אינו מעלה אינדיקציה ללחצים פנימיים או חיצוניים אשר הובילו לשתיקה בפני בית המשפט, וניכר כי הודאתו בפני השוטרים ושתיקתו בבית המשפט הינן מרצונו של הנאשם.

רשיון נהיגה אמריקאי

הסנגור תלה יהבו בסוגית רשיון הנהיגה האמריקאי ולא ברור לי על שום מה. רשיון נהיגה אמריקאי, אף אם הוא תקף, אינו משמש כהיתר לנהיגה בישראל, והנוהג כשברשותו רשיון זה וללא רשיון נהיגה ישראלי תקף עובר את העבירה בה הנאשם הואשם. דווקא אימרתו של הנאשם והדגשתו כי "יש לי רשיון נהיגה אמריקאי בבית" (3/ת) מלמדת כי אין לו רשיון נהיגה ישראלי. קיומו של רשיון נהיגה אמריקאי בר תוקף, אם יוצג על ידי ההגנה יוכל, אולי, לשמש כחלק מטיעוניה לעונש.

סוף דבר

משנמצאו תוספות ראייתיות להודיית החוץ של הנאשם, יש לקבוע כי אין ברשות הנאשם רשיון נהיגה ישראלי בר תוקף וזאת על אף העדרו של תע"צ משרד הרישוי.

כפי שצוין לעיל, בפי הסנגור טענות באשר לתיקונים בתרשומות ולאי רישום דו"ח עיכוב ואולם אף אם אקבל טענות אלו אין הן יורדות לשורשו של עניין.

לאור כל האמור אני מרשיע את הנאשם בנהיגה ללא רשיון נהיגה תקף, עבירה על סעיף 10(א) לפקודת התעבורה.

**ניתנה היום, כ"ב אלול תשע"ה, 06 ספטמבר 2015,
בנוכחות הצדדים.**